

padal na obe vojski, razvrščeni na boj, ali še zmirom ste nepremično stali na svojih toriščih.

„Gledite, junaci!“ — odgovoril je Kazančić svoje ljudi, s katerimi vred je bil na najkrasnejšem krilu Lazarjevičeve vojske — „prav tako se je bil dan probudil pred trinajstimi leti nad Kosovim poljem, ni oblaček ni kalil solnčnega žaru, da je z njegovim popolnim leskom ožarjena v grob legla Srbska slava. A ker prav o takih znamenjih vstaja današnji dan, gotovo nam je to znak, pa propade opotočna Bisurmanska slava in da se iz njene razvaline zopet nerazkaljena visoko vzdigne naša slava in slava Kriščeve vere!“

„Amen, vojvoda! Bog daj to! — Bog nas usliši!“ — kričali so njegovi junaci.

„Kar zadevlje nas, mi ne oskrunimo Srbske vpričo „ordincev“ — vsikriknil je Jefrem glasnejše od drugih.

Že je bilo solnce pregnalo poslednje nočne sence iz dolin, pred Bajazetovim šotorom je trikrat zaplapolal sveti prapor, zapeli so bobni, katere je glušil krič: „Allah! Allah!“ — in odmeval od gore do gore; Štepanova vojska pa je klicala: „Krist bodi z nami!“ — ko je z vsem bojnim redom Bajazetove vojske pomikala se naprej, zato da bi se na moč hitro sprijela s Tatarskimi „ordami“.

„Da, Krist bodi z nami!“ — klical je Kazančić z močnim glasom, da je jako glušil drugih krik — „a kričite tudi: Angora za Kosovo, junaci!“

„Angora za Kosovo!“ — vsikrknili so vojščaki.

Pa nenadoma so oživele nasprotne gore; kakor na eno grlo, tako je sto tisoč Tatarov zavpilo: *surum!**) in hoteli so planiti naprej; ali se samim odkimom je Timur odvrnil ta neprilичni napad svoje vojske, stopil je s konja in vpričo vse vojske odslužil svojo molitvo, kakor bi o svoji gotovosti, da zmore, ne bil čutil nikakoršne neprilичne želje po boji.

„Za vruga! Bog mi je pričel!“ — govoril je in čudil se Kazančić, ki je pazil na vsak gibljaj obeh vojsk — ta Timur je dostojen sovražnik, čestitejši, nego je Bajazet.“

Timur je bil dokončal svojo molitvo, zopet je šinil na konja, a takoj si na desnem Tatarskem krilu videl veliko vrelost.

„Sveti Sava!“ — vsikriknil je Kazančić — „mislil sem, da se bomo mi prvi vdarili z „ordincem“, pa Bajazet se abotno rine naprej, kakor bi ne videl, koliko reža je med nami in njegovimi janičari.“

In še ta trenotek je Lazarjevič ukazal, da morajo staviti in uzrediti bojne vrste, ki je bil nekov nered vrinil se med nje zbog brzega pohoda (marš).

„Slava ti bodi, Lazarjevič!“ — vsikriknil je Kazančić — „kažeš, da si vsaj na borišču svojega očeta sin!“

Ali njegove poslednje besede je oglušil krik: „*Surum!*“ — in o načelništvu Timurjevega sina šaha Mirana in njegovega sina Abubekra je štirideset tisoč Tatarskih jezdecov divjalo na Srbsko vojsko, da bi jo ali razgnali, ali pa vsaj prisilili, da bi še večja reža vstala med njo in Bajazetovo vojsko.

(Dalje prihodnjič.)

Mnogovrstne novice.

* *Najstarejša žena*, kolikor je dandanes znano, živi v Kaliforniji v Ameriki. Ime jej je Perac Glen, stara je zdaj 140 let. Nje najmlajši sin šteje 92 let. Omožila se je v 13. letu in je porodila 11 sinov. Čudno je to, da jej zadnja leta postajajo lasje zopet črni.

* *Jeklena pisna peresa* je iznajdel revni Angleški ljudski učitelj James Perry po imenu, leta 1820., ko

*) Naprej.

so mu prijatelji čestitali k tej iznajdbi, je skromni učiteljček rekel: „iznajti kaj, to ni nič, al iznajdbo razširiti po svetu, to je vse. Če se mi to posreči, da šolska mladina začne moja peresa rabiti, potem ne bo več gosjih peres za pisanje obrezavala in poznejši zarod moral bo rabiti jeklena peresa.“ In tako je.

* V severni Ameriki so pridelali pšenice letos toliko, da še nikdar nikoli ne pomnijo tako bogate pšenične letine.

* *Letošnje vino na Erdeljskem (Siebenbürgen)* je tako kislo, da se Erdeljsko vedro prodaja po 80 kr., 90 kr., 1 gold., 1 gld. 10 kr., k večjemu pa po 1 gld. 30 krajc.

* *Zrele rdeče jagode* so našli konec preteklega meseca oktobra pod Konjiško goro na Štajarskem.

Naši dopisi.

Iz Rusije 28. okt. 7. *) — Poleti sem popotoval po široki Rusiji, da bi spoznal resnične želje in pravo mnenje Ruskega naroda glede Turške vojske, ker sem želel čitateljem „Novic“ sporočiti iz Rusije čisto resnico, ne pa domišljije, kakoršnih so drugi časopisi navadno polni. Že takrat, vrnivši se s popotovanja, sem pisal, da Ruska vlada ne izpolnjuje želje in volje svojega naroda.

Ona je naredila dva groba pogreška, pred katerima jo je narod svaril. Prvi pogrešek bile so premajhne armade, katere je poslala v Turčijo. Nasledki tega pogreška so ti, da se je vojska zategnila v jesen in do zime ne bo končana, dasiravno bi je bilo prav lahko že poleti konec bilo. Gledé tega pogreška so tukajšnji domači [politiki dvojne misli. Eni mislijo, da ta pogrešek ni pogrešek, ampak politika, in sicer na občni blagor Evrope, ker le tako je bilo mogoče odvrniti veliko Evropejsko vojsko, češ, da čez zimo se bo vroča strast v Angliji, v Franciji, v Magjariji in v drugih kotih Evrope ohladila, in cilj bo dosežen brez Evropejske vojske. Drugi pa mislijo, da pogrešek je pogrešek, vendar je odpustljiv zato, ker gledé Turčije se je ogoljufala sploh Evropa, mi posebej smo se ogoljufali le gledé Anglije in sicer ne na našo škodo. Mi res da smo zgubili nekoliko vojakov več, kakor bi jih bili, ko bi bili prišli Turčijo z začetka z vso silo; al zato smo mnogo dobili s tem, da je Anglija med tem do nazega odkrila vso svojo perfidijo in zgubila vse spoštovanje poštenih ljudi, tako, da pri sklepanji miru nihče ne bo gledal na to, česa Anglija želi; buldog bo sicer lajal, vendar nazadnje podvivši rep pod noge bo le cedil z jezika penaste sline.

Drugi pogrešek je preskrbovanje armade. „Naše intendantstvo umirajet spravedljivoju smertju spravedljivago“ — govore Rusi. Vlada z začetka vojske je imenovala generala Arensa za glavnega načelnika preskrbovalnega urada. Arens pa je hitel narediti pogodbo s kompanijo obstoječo iz trgovcev Kogana, Gorvica, Gregera in drugih judov, katerim se je vlada zavezala za preskrbovanje armade plačevati dve tretjini cene v zlatu, le eno tretjino pa v papirji. Spekulacija židovska je bila prav židovska. Oni so si najeli agentov, kateri so za papir nakupovali v Rusiji po prav nizki ceni najslabše produkte, a milijone Ruskega zlata so pošiljali v svoje zagrančne palače. Ta židovska manipulacija je šla izpod rok tako dolgo, dokler sam narod ni začel

*) Naznaniti Vam moramo, da tehtni Vaši dopisi tako hudo za kožo segajo Ljublj. Mohamedancu „Tagblattu“, da Vas ne išče na Ruskem, ampak tu v Ljubljani ali blizu kje. Vred.